

פְּרֻשֶׁת עֵינֵי הַחֲמֹד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת וַיְקַהֵל - תְּשׁוּקָה לְמַצֹּה

"וַיְקַהֵל מֹשֶׁה אֶת כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם וְכו' וַיֵּצְאוּ כָל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה" (שמות לה, כ)

צריך היה "צו" בכדי לעכב את בני ישראל מלהביא עוד, כי תשוקתם לקיום המצווה הייתה עזה ונמרצת, גדושה התלהבות ורגש. נשמתם התלהבה באור הנצחי, ואהבת ה' הסתערה בתוך לבם עד שיצאו מכל גבולות הטבע, הם נמשכו ונמתחו לעלות למעלה ללא גבול ומעצור, היו מוכנים לנדב ולהביא בלי הפוגה, כי אין גבול לאהבת ה', ובלי הצו של משה היו עדיין עומדים בנדבתם ובתשוקתם להביא.

תופעה זו היא מראה התגלות הנפש שבאדם, שהיא חלק אלוהי ממעל, ולדבר שממעל אין קיצבה ועמידה, אין סוף, ואין תכלית להתדבקות האור הקטן באור הגדול, הניצוץ, כשמפיחים אותו לתחייה, הריהו נעשה לשלהבת יפה. הניצוצות הרוחניים האמיתיים, כאשר נוגעים בהם נגיעה בעלמא, פורץ בהם מיד זרם של אור עליון המשתפך והולך ללא מעצור, וזוהי המציאות של החומר הרוחני הדק.

ואמרו חז"ל: "אם מתקדש האדם מעט מלמטה, הרי שמקדשין אותו מלמעלה הרבה", נחוץ רק לנגוע בנקודת האור ואזי אין כבר גבול לאור, כי אין לו אמצע ואין לו סוף וכמאמר שלמה המלך "מִשְׁכְּנֵי אֶחָדָם נִרְוָה" (שיר השירים א, ד). וכתוב במדרש (תהלים קכ): "שיר המעלות", שיר למעלה אין כתיב כאן, אלא שיר אחת אלא למעלות הרבה הן עולין".

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

מבאר האור החיים הקדוש: "וַיֵּצְאוּ כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" - פי' שיצאו כולם כאחד בזריזות להביא נדבתם ולא היה אחד מהם, שנתעכב מחברו. "מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה" - פי' קודם שיתן להם רשות לעמוד מלפניו, והגם דאמרינן בגמרא יומא, שאין רשות לתלמיד לעמוד (לצאת) מלפני רבו, אלא עד שיתן רשות, אפשר מפני אהבת הדבר קלקלה השורה".

צריך להבין, למה יצאו כל עדת בני ישראל ביחד מלפני משה? ולמה מספרת לנו התורה, שיצאו מלפני משה אחר הלימוד ששמעו ממנו, וכי בכל מקום מספרת לנו התורה, איך נכנסו ומתי יצאו?

ויש לומר, כי בני ישראל התעוררו כל כך מן הציווי להשתתף בנדבתם למלאכת המשכן, עד שמרוב התפעלות ותשוקה יצאו תיכף ומיד כולם מלפני משה כדי לקיים ולבצע את תשוקתם להביא את כספם, שדרש מהם משה, וכאילו כולם בחדא מחתא נתכוונו באותו רגע לצאת, ולא יצאו בזה אחר זה או שאחד הקדים את חברו או שכתות כתות יצאו, אלא כולם ממש נפגשו על מפתן הבית ונדחקו לצאת ביחד. ולכן סיפר הכתוב בפעם הזאת על סדר יציאתם, כדי לשבחם ולהללם, להדגיש גדלות נפשם, שההתעוררות ביחד בהתרגשות ובהתלהבות מיהרו לעשות המעשה בחיפזון, ביקשו למנוע עצמם מהחמצת המצווה לעשייה ולבניין משכן ה'.

וכן מצינו (שמות לו, ו): "וַיֵּצְאוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמַחְנֵה לְאֹמֶר, אִישׁ וְאִשָּׁה אֶל יַעֲשֵׂנוּ עוֹד מְלָאכָה לְתִרְוַמַת הַקֹּדֶשׁ, וַיְכַלֵּא הָעָם מִהִבֵּיא".

העלון מוקדש להצלחת

יחזק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רוחן אברהם וב"מ
רחל ברכה בת פדילה דליה
עמית בן רבקה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ניה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזירי בת סטה - בריאות ואריכות ימים
מדרכי ניזירי בן פרחה - בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
יהודית אסתר פראדל בת חיה - בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונו בת מיסה רפאל משה בן רחל
רחל בת זוהרה
איליה בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר -
נחת מכל יוצאי חלציהם
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שלו בן מזל פחימה
יפה בת שרה - הצלחה ורפואה נעימה בת שרה
מישא אסתר בת זוהרה
יוסף חיים בן נוסכה
דוד בן נדה
כל עם ישראל

22/02/2014		כב אדר א תשע"ד	
פרשת ויקהל			
הפטרה: (ו) "וישלח המלך" - מלאכים א, ז, א) "ויעש חירום" - מלאכים א, ז			
ר"ה	יציאה	כניסה	י"ם
18:46	18:09	16:53	
18:45	18:10	17:09	ה"א
18:45	18:09	17:00	היפה
18:45	18:10	17:12	ב"ש

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאיליהו ניזירי בן ימנה וגלית בת מסודי
---	---	--

שואל ומשיב בהלכה - מקצה בשבת

האם מותר לטלטל מאכלים שאינם מבושלים בשבת? מה הדין לגבי טלטול מאכלים קפואים?

שאלה:

תשובה:

בשר חי, אפילו קפוא, מותר לטלטלו, משום שראוי לאכילה חי. **מקורות:** שו"ע (או"ח סימן שח סל"א). וכתב בספר חוט שני (פרק נג) ומה שהוא קפוא, אף שאינו ראוי בין השמשות, כיון שראוי להפשירו, אינו מוקצה. ומעיקר הדין, מותר אף בימינו, למרות שלא מקובל לאכול בשר שאינו מבושל. **מקורות:** הראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל בספרו הליכות עולם ח"ג (עמוד רה). וכן כתב הגר"נ קרליץ בספר חוט שני (פרק סג) כיון שבשר זה ראוי, ומה שאנשים מפונקים ואוכלים רק מבושל, אין לומר מחמת כן שהוא מוקצה. ובשו"ת שבת הלי ח"ג (סימן כט אות ג) כתב להקל במקום הדחק.

ויש אוסרים לטלטל. **מקורות:** הגר"ח בבן איש חי (ש"ב פקודי אות ט) כי עתה אנחנו רואין דליכא בני אדם ביננו שכוססין בשר חי. וכן העלה בשו"ת אגרות משה (ח"ה סימן כב אות ט) והגרש"ז אורבך בספר שמירת שבת כהלכתה (פי"א הערה כ) דקשה לסמוך על טעם זה דחזי לאומצא. ובספר מאור השבת ח"ב (מכתב כה אות ד) הביא משמיה דהגרש"ז דלגבי בשר עוף יש להקל בשעת הצורך.

דברי מאכל, שאינם ראויים לאכילה בלי בישול או אפיה, הרי הם מוקצה, ולכך תפוחי אדמה או דגים שאינם מבושלים, אסור לטלטלם. **מקורות:** שו"ע (או"ח שם סל"ב) דג שאינו מלוח, הרי הוא מוקצה, מפני שאינו ראוי.

מותר לטלטל בשבת חלה קפואה ושאר דברי מאכל קפואים הראויים לאכילה ללא בישול ותיקון. **מקורות:** מאחר שראוי להפשיטם בכל מיני טעדיק ולאכלם בשבת, כן כתב בספר שלמי יהודה (פ"ח הערה ב) בשם הגר"ש אלישיב זצ"ל ועוד.

השבת מגנא ומצלא

להלן סיפור, שעובד מתוך ההקדמה של הספר "שמירת שבת כהלכתה", ובו ניתן לראות כיצד שמירת השבת מגינה ומצילה את האדם. על כך סיפר הגאון רבי יהושע ישעיה נויבירט זצוק"ל: בחסדי שמים בדרך נס הצליחה כל משפחתנו לעזוב את גרמניה ולהתאחד בהולנד, ולעבור יחדיו את כל מאורעות מלחמת העולם השנייה.

שמירת השבת הגנה על חיי אבי. יום אחד חלה אבי ולא חש בטוב. רופא הוזמן לבית ולאחר בדיקה קצרה רשם לו מרשם לתרופה, שעליו לקחת מספר פעמים ביום. עוד נקבע, שהרופא יערוך ביקור בית נוסף ויבדוק את אבי פעם נוספת ביום א' בבוקר כדי לראות את התקדמות החלמתו.

ניצלנו את ההזדמנות, שהרופא נמצא בביתנו וביקשנו ממנו מרשם לרעל נגד עכברים לבעל בית המרקחת בשל העובדה, שבאותה תקופה סבלנו מעכברים בבית. (באותה תקופה ניתן היה להשיג רעל נגד עכברים רק באמצעות מרשם ורק בבית-המרקחת). ואכן הרופא רשם מרשם נוסף. לקחתי את המרשמים לבית-המרקחת, והרוקח לאחר דקות ספורות הגיש לי אותם.

בליל שבת רצה אבא לקחת את התרופה שלו ומצא שטעמה מר מאד, החליט, שאין לאכול דבר מר בשבת. ולכן החליט, כי יתחיל לקחת את התרופה רק לאחר השבת... למחרת, עם ביקור נוסף של הרופא התבררה העובדה, כי הרוקח טעה והחליף את התרופות, את הרעל רשם בתור התרופה ואת התרופה הנכונה רשם כרעל עכברים... כמה אבא שמח שהקפדתו על שמירת השבת הצילה אותו ממוות!

בְּרִיחָה מִן הַכְּבוֹד

עד כמה רבותינו ברחו מפני הכבוד והגאווה - זאת ניתן ללמוד מהסיפור הבא: באחת מנסיעותיו של הגאון רבי יהושע ישעיה נויבירט זצוק"ל עם בנו לארצות הגולה לצרכי החזקת מוסדותיו, נזדמן להם להגיע לקהילה גדולה לתפלת מנחה וערבית. והנה נוכחו לראות, שהמרא דאתרא שם רגיל למסור מדי יום בין מנחה לערבית שיעור מקיף בהלכות שבת מתוך הספר 'שמירת שבת כהלכתה'...

ביקש הבן מאביו, רבי יהושע, שאולי כדאי להודיע ולספר לרב ולמשתתפי השיעור, שמחבר הספר שבו הם לומדים, יושב עתה כאן עימם בבית המדרש... והדבר לבטח ינסוך חיזוק אצל המשתתפים. אך רבי יהושע נרתע מהרעיון והשיב נחרצות, כי הדבר לא בא בחשבון. כאשר שאל הן לסיבת הדבר השיב האב: "הרי אם ידעו, הם יכבדו אותי על כך, ואיני מעוניין בכבוד בזה העולם!"

מְנוּיִים

לקבלת העלון חנם ב-email:
שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הַקְדַּשְׁת הָעֵלוֹן

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לְשִׁאלוֹת בְּהִלְכָה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחס
בטל' 054-7646633

הרב הגאון ישראל יעקב פישר זצ"ל - נולד בשנת ה'תרפ"ה (1925). זמן מועט קודם לידתו נרצח בירושלים ר' ישראל יעקב דהאן הי"ד ואביו קרא לבנו על שמו של הקדוש. בילדותו למד בתלמוד תורה 'עץ חיים', וכבר אז הלך שמו לפניו **כמתמיד גדול בתורה**. סיפור ידוע מפי השרת בת"ת, כי בשעת לילה מאוחרת הוא שמע קול חרישי, אחר חיפוש קל הוא ראה את הנער ישראל יעקב יושב בחצר התלמוד תורה לאור הירח והוגה בתורה. התמדה גדולה זו נמשכה כל ימי חייו עד שהיה בקיא עצום במכמני התורה. ביכולתו של רבינו הייתה האפשרות לומר על כל רמב"ם ורמב"ם, היכן נמצא והאם יש בכלל כזה רמב"ם.

ראה את עצמו מחוייב למחוסרי קורת הגג הרבים שהסתובבו בביה"כ בזכרון משה. מדי לילה היו אותם עניים מרודים רבים, מוצאים להם את ביה"כ כבית מלון ואת ספסליו כמיטות. כששמע רבינו כי הגבאים ניתקו את ההסקה בשעות הלילה מחה בידם, שכן אם הם לא יהיו כאן הם יהיו ברחוב ושם הם עלולים למצוא את מותם בקור הירושלמי.

מדי יום היו עשרות אנשים מתדפקים על דלתו בעניין הלכה. עם השנים הצטרף לשמש כדיין מטעם בד"צ העדה החרדית בירושלים, ולאחר מיכן תפקד כראב"ד של העדה החרדית. כיהן במשך כארבעים שנה כרב שכונת זיכרון משה בירושלים. נפטר ב-כ"ה באדר-א' ה'תשס"ג (2003). חי כ-78 שנים. ציונו בהר המנוחות בירושלים (טמון בגוש ב', חלקה ה- פרושים).

אביו: ר' אהרן (התפרסם כמי שירה במנהיג ההמון הערבי שבא לפרוע ביהודים במהלך מאורעות ה'תרפ"ט). **אמו:** מרת דבורה. **אחיו:** ר' אליעזר משה (רבה של שכונת כנסת בירושלים), ר' מאיר צבי (מו"צ בשכונת הר נוף בירושלים), ר' שלמה (מראשי ישיבת איתרי)

ילדיו: ר' אהרן (ממלא מקומו ברבנות זיכרון משה ומו"צ של העדה החרדית), ר' יהודה (דיין בעדה החרדית), ר' משה (ראש ישיבה קטנה רמ"א), מרת חנה (נישאה לר' משה ברוורמן, ראש ישיבת מאה שערים, מדרוך חתנים ידוע, ומרצה בענייני חינוך ושלוש בתי).

מספריו: **ישו"ת אבן ישראל** - תשעה כרכים עם פסיקות הרב.

על עוצם שקיעותו בתורה מסופר, כי רבינו נהג לעשן (היה זה כמובן לפני שהתברר חומרת ותוצאות העישון). נכדו ששאלתו פעם על כך, נענה: "לא היה לי מה לאכול, וזה היה תמורת סעודתי". אצבעות ידיו היו עליהן תמיד סימני כוויות, כי לא הרגיש באש שליחכה את אצבעותיו, והרבה. פעמים היה שוקע בלימודו ושוכח מהסיגריה הבערת שבידו, **וגם כשהאש הגיעה לאצבעותיו, לא הרגיש עד שהנוכחים היו צועקים, ואז היה זורק את האש החיה מאצבעותיו**

חתנו העיד עליו כדברים האלה: "זכורני, לפני שנים רבות ישבתי אצלו בסעודה, והביאו לפני מאכל מסוים, ואלו. היות שחיכה לסיום הסעודה, שאל מדוע אין מביאים את אותו מאכל? אמרו לו: "הרי עכשיו אכלת!" האכילה כלל לא עניינה אותו, כל מה שאכל, הכל היה היינו הך, תמיד אכל במהירות ובזריזות, ומיד המשיך ללמוד במקום שאחז".

בעת שרבינו חלה, נזקק הוא לניתוח דחוף, אולם עקב גילו וחולשתו הרבה, חששו הרופאים להרדיומו, ואפילו בהרדמה מקומית בלבד. והנה לתדהמתם, הצדיק נענה להם, שנכון הוא שיבצעו את הניתוח בלא הרדמה כלל. ניסו לתאר בפניו, כיצד מנתחים וחוטכים לאורך ולרוחב, **בעוד שעליו להמנע מכל תזונה, וכן את הכאבים הכרוכים בטיפול, אבל הוא נותר בשלו והגיב: "זה בסדר, אני אתעמק בסוגיה"**. בשעה היעודה, החלו הרופאים במלאכתם, **וכל אותה שעה הרב שכב ללא ניע**. כשהסתיים הניתוח, חשו בניו הדואגים, אבל מחמת עומק ריכוזו, לא הרגיש בהיכנסם. כשניעורו משרעפיו, סיפר, **שבחסדי שמים לא חש במעשה הניתוח, ואמר, שהכין אז את היסוד לדרשת 'שבת הגדול'**.

אחד מראשי הישיבות בחו"ל, הגיע עם קבוצת בחורים מתלמידיו לארץ ישראל. פנה ראש הישיבה לביתו של רבינו והפציר בו מאד, שייעתר לבקשת התלמידים המבקשים שיבחן אותם על לימודיהם בשולחן ערוך חלק יורה דעה. **"אם הרב יבחן אותם, יהיה בזה חיזוק גדול עבורם"** - טען ראש הישיבה.

ואכן בשעת בוקר הגיעו כעשרים בחורים עם ראש ישיבתם, ונכנסו כולם לחדרו של הראב"ד וישבו במקומם. והנה להפתעתם ביקש הראב"ד מכל הבחורים לצאת מהחדר וביקש, שיישאר רק תלמיד אחד. לאחר שיצאו, פנה הראב"ד לראש הישיבה ואמר: "מחל נא ראש הישיבה ויצא גם הוא"... כך ישב הצדיק עם כל בחור בנפרד ובחננו. הבחינה נמשכה שעה ארוכה עד זמן מנחה.

משנסתיימה הבחינה, נכנסו כולם לחדר וראש הישיבה שאל: "כיצד שולטים הבחורים בחומר הנלמד?" השיב הראב"ד: "כולם ענו. אחד יותר ואחד פחות אך כולם ענו". כשהלכו לדרכם הסביר את פשר הנהגתו: דעו לכם מהי הלבנת פנים. **אי אפשר לבחון בחור, בזמן שיושב שם בחור אחר, שכן אם לא ידע לענות, הרי חברו יראה בקלונו ח"ו. איני יכול לתת יד לדבר כזה. הסכמתי לבחון, אך חלילה שתצא תקלה תחת ידי"**.

הגאון רבי ישראל יעקב עם כל גדלותו העצומה, נהג בפשטות ובענווה עם תושבי שכונת מגוריו והיה משתדל להשתתף בשמחת כל אחד ואחד מהם. הוא גם הקפיד להגיע בזמן, שלא יאלצו להמתין לו חלילה. **והיה מעדיף להמתין למזמנים, ובלבד שלא יצטרכו להמתין לבואו**.

סיפר אחד התושבים: "בבואי לגור בשכונה ערכתי שמחת 'שלוש זכר' בביתי. כנהוג, תליתי פתק בבית הכנסת להזמין את ציבור המתפללים. לא הזמנתי את הרב באופן אישי שכן לא עלה בדעתי להטריח אותו לבוא לביתי. **להפתעתי הרבה הופיע הראב"ד, חשתי שלא בנוח והתנצלתי. אך הראב"ד לא הבין על מה אני מתנצל. "ראיתי פתק, שאתה עושה 'שלוש זכר' והגעתי" - אמר בפשטות**.

שְׁמִירַת שַׁבָּת

להלן סיפור מופלא ביותר, שיש בו כדי ללמדנו, מהי מעלת שמירת השבת, ועל העובדה, כי השבת היא מקור כל הברכות שבעולם! ויהי רצון שהקב"ה יחזיר את כולנו בתשובה שלמה. **לעיתים האדם עלול לסמוך על עושרו וכוחו, אולם עד מהרה הוא מתבדה ורק אז מבין, אל מי באמת צריך לפנות.** ומעשה שהיה- כך היה:

מכונת השרד המפוארת נכנסה במהירות לחצר. מר דיוויד סלומון סיים עתה לשוחח עם אשתו, שהודיעה לו, כי עליו למהר ולהגיע בדחיפות אל בית-הרפואה. **בתם שרה נפגעה ל"ע קשות בתאונת-דרכים. המכונת שבה נהגה- התהפכה.** דיוויד דילג על מדרגות השיש הרחבות שבפתח חווילתו המפוארת. הוא לקח מעט חפצים אישיים ומיהר לצאת לדרך. **תחת שליטתו של מר סלומון היו כמה חברות ומפעלי ענק. את ביתו רחב הידיים אכלסו בסך הכול הוא, אשתו ובתם היחידה, שזה עתה מלאו לה 18 אביבים.** לא אחת ניקרה בראשו המחשבה, לשם מה עליו להחזיק בית עצום למשפחה כה קטנה. תמיד היה מתרץ לעצמו, כי העתיד מצדיק הכול. בעיני רוחו ראה את שרה מגיעה לבית יחד עם בעלה וילדיהם - נכדיו - ולכולם יש מקום ברווח. הדשא רחב הידיים ייחנה בוודאי את הנכדים ואת הסב במשובה משותפת.

בתו שרה היוותה עבורו את כל חייו. עליה חשב, כשהיה סוגר עסקה גדולה, על הצלחתה בחיים היה חולם בלילות. עתה, כשהוא בדרכו להיפגש עמה במקום בו לא ציפה לראותה, **צפה ועלתה התהייה: מה בצע בכל רכושי, אם... שרה שכבה כמו צמח. היא הייתה בתרדמת.** הרופאים מצדם עשו את המיטב שביכולתם, אך כידוע לא הכול בשליטתם. הם הסבירו לדיוויד ולרעייתו הנואשים, שכרגע בעצם הכול בידי שמים. מר סלומון התוודע פתאום למצב, שטרם חווה בימי חייו: **הוא, עם כל כספו ועושרו, לא יכול להועיל במאומה!!!**

בימים הבאים הפסיקו עסקיו לעניין אותו. הכול כמו עמד מלכת. שעות על גבי שעות הדיר האב המסור שינה מעיניו, כשהוא ישוב ליד מיטת בתו, מחכה לרגע, שתפקח את עיניה. עובדיו וידידיו התקשרו, הביעו התעניינות כנה במצבה של שרה. כולם איחלו שיתחולל הנס. באחת השיחות, היה זה מאת אחד מסוכניו בניו יורק, התוודע דיוויד למשהו, שטרם הכיר. **אותו סוכן סיפר לו על הרבי מליובאוויטש, שברכותיו מחוללות פלאים גם במקרים בהם מרימים כל הרופאים ידיים.**

אביו של דיוויד, שמואל, היה שומר תורה ומצוות. אך הוא, דיוויד, ל"ע פנה עורף לכל הדרך הזו. הניסיונות היו קשים עבורו ול"ע לא צלח אותם. אולם אין שיכחה אצל הבורא! בימים כתיקונם לא היה עולה בדעתו להיפגש עם אישיות תורנית לכל מטרה שהיא. אך כעת, כאשר חיי בתו היו מוטלים על כף המאזנים, היה מוכן לעשות כל דבר!

סוכנו המתגורר בניו-יורק עמד בקשר עם מזכירות הרבי מליובאוויטש, הצדיק ר' מנחם מנדל שניאורסון זצוק"ל וסידר עבורו תור קרוב לפגישת 'יחידות'. דיוויד מצדו הסדיר במהירות את כל הנדרש לטיסה, הותיר את אשתו על המשמר ליד מיטתה של שרה, ועלה על המטוס. למען האמת, הוא לא תלה בפגישה עם הרבי תקוות רבות. אבל מי יודע, אולי זה כן יעזור...

כאשר עמד מול הרבי, לא ויתר דיוויד על גינוניו היהירים. ידיו נותרו בכיסיו ובנימה של איש-עסקים מצליח אמר: "רבי! בתי נמצאת במצב קשה מאוד. **אני שם עשרים-אלף דולר ואתה 'תסדר' שהיא תבריא!**" הרבי, כאילו לא שמע את המילים האחרונות, שאל: **"מה בקשר לשמירת שבת? אם תשוב לשמור שבת - תבריא בתך!"**

"רבי", הסביר דיוויד בקול נבוך מעט. "עסקי מסועפים מכדי שאוכל להשביתם בשבתות. **מוכן אני להגדיל את הסכום לחמישים-אלף - בסדר?**" אך הרבי נשאר בשלו: "ראה, לא אני גרמתי, שבתך תעבור תאוונה. הכול בידי של הקב"ה. אם תמלא אתה את רצונו ותתחיל לשמור את השבת - ימלא גם הוא את רצונך ויבריא את בתך."

מר סלומון לא ויתר והחל לטעון: "אמרו לי, שאתה רבי גדול וברכותיך מחוללות נסים. **אתן לך מאה-אלף. עשינו עסק?**" הרבי הביט בדיוויד בעיניים טובות והמשיך בסגנון דבריו הקודמים. **"עליך לפנות אל הקב"ה. אליו צריך להתפלל והוא זה שיעזור. אני יכול לעזור בכך שאתפלל, אך גם עליך לעשות את שלך. התחל לשמור שבת!"**

דיוויד פרץ בבכי. "רבי, אתן כמה שתרצה, רק תוותר לי על השבת..." הרבי, כמובן, לא נסוג. "שמור על השבת - ובתך תבריא! עוד תזכה לראות ממנה דור ישרים מבורך", איחל בחום. כאשר יצא דיוויד את חדרו של הרבי, עדיין נראתה לו שמירת השבת עניין, שלא בא בחשבון. אבל הוא לא הצליח להירגע מדמותו הקורנת של הרבי. **סוף כל סוף, זהו האדם הראשון שפגש בחייו, שלא זז מדבריו בכל מחיר שבעולם.**

בינתיים, חלה החמרה במצבה של שרה, ודיוויד, חסר אונים ומתוסכל, החליט לנסות את המרשם של הרבי: הוא החל לשמור שבת. לאחר השבת הראשונה, כבר החל להסתמן שיפור במצבה של בתו. כן, זה עבד... לאחר כמה חודשים כבר יכלה שרה לקום ממיטתה ובתום כמחצית השנה היא שבה לביתה, כאילו לא אירע דבר. **סוף דבר: כאשר נח מדי פעם דיוויד מעסקיו, כמו בכל שבת למשל, הוא משתעשע בחברת שבעה נכדים חמודים...**

<p>הרב שבתי בן אסתיאס אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איריין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה אברהם בן מלכה ז"ל</p>	<p>לע"נ תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה</p>
--	--	--	---	--